

# Rathscheck

SCHIEFER

## – rodzaje pokryć



### Pokrycie staroniemieckie

Pokrycie staroniemieckie jest zaliczane do najtrudniejszych pokryć dachowych w praktyce rzemiosła dekarzkiego. Charakteryzuje je kunsztownie powiązanie brzegów początkowych i końcowych, rzędów okapowych i kalenicowych oraz wiele rozwiązań koszy dachowych wymagających od rzemieślnika wyjątkowych umiejętności. Do estetycznie dominujących cech pokrycia staroniemieckiego zaliczane jest stopniowe zmniejszanie wielkości kamieni w rzędach pokrycia dachowego. Oznacza to wykorzystanie coraz mniejszych kamieni połaciowych od okapu po kalenicę. Obserwator odbiera to – często nieświadomie – jako polepszenie estetyki dachu. Plastyczność i niepowtarzalność pokrycia staroniemieckiego jest także wynikiem zastosowania kamieni o różnej szerokości. Kamienie połaciowe o różnych wymiarach zostają zintegrowane w powierzchni dachowej przez zastosowanie przejścia obejmującego dwa kamienie mniejsze i jeden większy.



### Pokrycie łuskowe

Jest podobne do pokrycia staroniemieckiego. Poszczególne kamienie mają identyczną geometrię wychodzącą od rombu, podobnie jak w przypadku pokrycia staroniemieckiego. Różnice w stosunku do pokrycia staroniemieckiego są niewielkie. Wszystkie kamienie w tym pokryciu mają identyczną wysokość i szerokość (zgodnie z szablonem). Brak jest przejść od kamieni szerszych na węższe. Dach prezentuje się równie szlachetnie jak przy pokryciu staroniemieckim, sprawia jednak wrażenie bardziej płaskiego i jednorodnego.



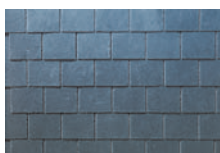
### Pokrycie uniwersalne

Jest jednym z najtańszych w wykonaniu pokryć łupkowych dachu. Bazuje ono na kamieniach prostokątnych z łukowo zaokrąglonym narożem i pozwala uzyskać trzy różne optyki dachu. Ten sam kamień umożliwia uzyskanie pokrycia o zorientowaniu lewym i prawym, a także optyki plastra miodu, bez gwałtownych przejść. Ten typ pokrycia szablonowego stanowi konkurencyjną alternatywę dla produktów wytwarzanych przemysłowo, takich jak dachówki cementowe. Pokrycie uniwersalne jest obecnie popularnie stosowanym rodzajem pokrycia dachowego. Jest to najbardziej rozpowszechniony typ łupkowego pokrycia dachu.



### Pokrycie dzikie

Stanowi bardzo wyszukany i wyjątkowo ekskluzywny rodzaj pokrycia dachowego dla inwestorów o najwyższych wymaganiach. W całej Europie ten sposób krycia jest stosowany tylko na nielicznych budowlach w ciągu roku. Pokrycie dzikie wywodzi się od dachów krytych kamieniem naturalnym i wymaga od dekarza wyjątkowych kwalifikacji i szczególnych uzdolnień artystycznych. W przypadku tego pokrycia każdy pojedynczy kamień jest obrabiany ręcznie dopiero na dachu.



### Pokrycie prostokątne

podwójne jest stosowane przede wszystkim w krajach Beneluksu, we Francji, Hiszpanii, Anglii i w Stanach Zjednoczonych. Krycie przy użyciu kamieni prostokątnych należy w krajach Europy do klasycznych rozwiązań pokrycia dachowego na przestrzeni wieków. Prostokątny kształt kamieni doskonale pasuje do wielu nowoczesnych obiektów, co sprawia, że to pokrycie jest uważane za pokrycie o dużej przyszłości. W tym rodzaju pokrycia występują tylko nieliczne trudne do wykonania detale, a umiejętność jego perfekcyjnego układania jest łatwa i szybka do opanowania. Wiele wspaniałych klasycznych budowli będących dumą Francuzów i Anglików, np. Luwr, Wersal i Pałac Westminsterski jest krytych łupkiem w układzie prostokątnym. Za decydującą zaletę pokrycia prostokątnego podwójnego uważana jest możliwość szybkiego, a zatem ekonomicznego wykonania.

Praktyczny kształt prostokąta stanowi podstawę wielkiej różnorodności niedrogich pokryć łupkowych. Ich wspólną cechą stanowi prostokąt jako kształt wyjściowy. Pokrycie kamieniami specjalnymi o kształcie rybiej łuski stanowi rodzaj pokrycia prostokątnego podwójnego, który na powierzchni widocznej dla obserwatora zawiera segmentowe wycięcia. Zapewnia to uzyskanie optyki rybiej łuski. Coquettes (kamienie karpiówkowe): to prostokąty z całkowicie zaokrągloną stroną czołową – dla obserwatora widoczne są zaokrąglone powierzchnie kamieni. Octogones (kamienie z czołem stanowiącym połowę ośmiokąta): to prostokąty o narożach przyciętych pod kątem 45°. Kamienie ostrokątne /francuskie/: Gdy naroże kwadratu jest zwrócone ku dołowi uzyskany zostaje romboidalny wzór pokrycia dachowego. Już starożytnym Rzymianom znane były kamienie pokryciowe o kącie ostrym. Kamieniami o takim kształcie pokrytych było wiele budowli wchodzących w skład obronnych systemów granicznych tzw. limes. Pokrycie w układzie plastra miodu jest porównywalne z pokryciem ostrokątnym. Przez ściecię naroża uzyskana zostaje optyka plastra miodu.